

ΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1930 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1930 δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἔτος γονίμου ἐργασίας διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐταιρείαν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς ὁποίας ἐπαινετὴν κατέβαλε προσπάθειαν τὸ Δ. αὐτῆς Συμβούλιον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἠλαττώθησαν τὰ ἔσοδα τῆς Ἐταιρείας κατὰ σημαντικὸν ποσὸν ἔνεκα τῆς περικοπῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἐξηυρέθη τὸ ἀνάλογον ἀντιστάθμισμα διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Παγκείου Ἐπιτροπῆς, ὀφειλομένης εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Συμβούλου ἡμῶν κ. Φ. Δραγούμη. Καὶ ἕτερος δὲ σύμβουλος ἡμῶν, ὁ κ. Ἀντώνιος Μπενάκης, οἰκονομικῶς ἐνίσχυσε τὴν Ἐταιρείαν, δι' ἐτησίας ὑπὲρ αὐτῆς συμβολῆς του ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον συνεκροτήθη, ὡς γνωστόν, ἐν Ἀθῆναις τὸ Γ' διεθνὲς Βυζαντινολογικὸν συνέδριον, τὴν διοργάνωσιν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβεν ἐπιτροπὴ ἐκ Βυζαντινολόγων καὶ ἄλλων λογίων, τὰ περισσότερα μέλη τῆς ὁποίας ἦσαν καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας ἡμῶν μέλη.

Ἐκεῖνο δέ, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν ἱκανοποιεῖ τὴν Ἐταιρείαν ἡμῶν εἶναι α' ὅτι αἱ πλείστοι αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἀνακοινώσεων ἐγένοντο ὑπὸ ἐταίρων τῆς καὶ β') ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ συνεδρίου πλείστοι ὑπὸ ἐπιφανῶν συνέδρων δημοσίᾳ ἠκούσθησαν ἔπαινοι διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς. Ἡ Ἐταιρεία εὐγνωμονοῦσα διὰ τοῦτο θὰ προσπαθῆσῃ νὰ φανῆ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀνταξία τῶν ἐπαίων τούτων.

Συμφώνως πρὸς τὰς κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς 16^{ης} Φεβρουαρίου ἐκφρασθείσας εὐχὰς καὶ συστάσεις, τὸ Δ. Συμβούλιον ἔντονον κατέβαλε μερίμναν ὑπὲρ τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς, σὺ μόνον σχετικὰς προκαλέσαν διαλέξεις καὶ συζητήσεις, ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρα πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύναν ἔγγραφα περὶ ἀκριβοῦς ἀποδόσεως τοῦ Βυζαντινοῦ μέλους, ἔγγραφα, ἅτινα, ὡς ἐκ τῆς ἀνταλλαγείσης ἀλληλογραφίας φαίνεται, σοβαρῶς ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, χαίρει δ' ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου ἐψάλη καὶ Βυζαντινὸς ἑσπερινός, οὗτινος ἡ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐγκριθεῖσα τυπικὴ διάταξις, ἡ ὅλη διεξαγωγή, ἐκτέλεσις καὶ ἐμφάνισις ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Σύμβουλον τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας κ. Σοφοκλέα Ἀ. Χουδαβερδόγλου - Θεόδοτον.

Τὸ κύριον ὅμως τεκμήριον τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως τοῦ σωματείου ἡμῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὑπῆρξεν ὁ Ζ' τῆς Ἐπειρηίδος αὐτοῦ τόμος,

ὅστις, περιέχων ἀξίας λόγου πραγματείας, δίδει εἰκόνα τῆς περὶ τὴν Βυζαντινολογίαν ἐνασχολήσεως καὶ εὐδοκιμήσεως τῶν συμπατριωτῶν μας. Ὡς δεῦγμα δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, ἥς ἡ Ἑπετηρὶς ἡμῶν ἀπολαύει ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ἔστω τὸ ὅτι πλεῖστα ἐπιστημονικὰ ξένα σωματεῖα ἐζήτησαν τὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἀναλόγων δημοσιευμάτων ἀποστολὴν αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπ' ἴσης δρασίν τῆς Ἑταιρείας ἀφορῶσι καὶ αἱ κατὰ τὸ 1930 γενόμεναι πέντε ἀνακοινώσεις ὑπὸ τῶν κ. Φ. Κουκουλέ, Ν. Ἀνδριώτου, Θεοχ. Βεγλερῆ καὶ τοῦ ἐπιτίμου ἐταίρου κ. Ἰουλίου Μοραβcsik, περιλήψεις τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης ἀνωτέρω ἐν σελ. 413-417. Τὸ ἐκλαϊκευτικὸν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πρόγραμμα ἐφαρμόζοντες δὲν παρημελήσαμεν ἐφέτος καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδρομὰς. Οὕτω, πλὴν τοῦ Μυστρᾶ, ἐγένετο μία τριήμερος ἐκδρομὴ εἰς Χίον, περὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τῆς ὁποίας ὠμίλησαν ἡ ἐλλόγιμος κυρία Αἰμιλία Σάρου καὶ ὁ διαπρεπὴς γυμνασιάρχης Χίου καὶ ἀντεπιστέλλων ἡμῶν ἐταῖρος κ. Χ. Σαρικάκης, καὶ ἡμερήσιαι δύο, μία εἰς τὴν μονὴν τῆς Νταοῦ Πεντέλης, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ Σύμβουλος κ. Ἀναστ. Ὁρλάνδος καὶ μία εἰς τὴν μονὴν τοῦ δσίου Μελετίου, περὶ ἧς ὠμίλησεν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν καὶ ἔφορος τῶν Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ἀνδρ. Ευγγόπουλος.

Ἄλλὰ καὶ αἱ διαλέξεις δὲν παρημελήθησαν. Εἶχομεν μάλιστα τὸ εὐτύχημα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ν' ἀκούσωμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, εἰς ἣν θεομὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπευθύνομεν εὐχαριστίας διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης της, εἶχομεν λέγομεν, τὸ εὐτύχημα ν' ἀκούσωμεν τρεῖς τῶν ἐν τῇ ξένῃ διαβιούντων πολυτίμων ἡμῶν ἐταίρων. Οὕτως ὁ κ. Paul Collinet ἔκαμε διάλεξιν μὲ θέμα Justinien, ὁ κ. Eugen Dalko ἑτέραν Ἑλληνιστὶ μὲ θέμα Ἑλληνοουγγρικαὶ σχέσεις κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους, καὶ ὁ κ. Alexander Turyn περὶ τῶν Βυζαντινοπολωνικῶν σχέσεων.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων οἱ ἐξῆς ἀνέπτυξαν τὰ ἀκόλουθα θέματα :

1) Παναγιώτης Τρεμπέλας: Αἱ Χριστιανικαὶ ἀγάπαι.

2) Φ. Κουκουλέ: Τί καὶ πῶς ἔτρωγον οἱ Βυζαντινοί.

3) Γ. Σεῖζάν: Οἱ Φράγκοι ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι.

4) Αἰμιλία Σάρου: Ἡ Χίος κατὰ τοὺς πρώτους Χριστιανικοὺς αἰῶνας.

5) Ἀναστ. Ὁρλάνδος: Τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς Χίου καὶ

6) Ἐμμ. Μαλαγάρης: Πρὸς ἀναμόρφωσιν τῆς μουσικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ὕμνων.

Θεωροῦντες καθῆκον νὰ παρέχωμεν τὴν ἠθικὴν ἡμῶν ὑποστήριξιν πρὸς προστασίαν καὶ συντήρησιν τῶν Βυζαντινῶν μνημείων τῆς χώρας ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνηργήσαμεν παρὰ τῷ οἰκείῳ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας νὰ παραχωρηθῇ ἀνάλογος πίστωσις πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς οὐρα-

νίας τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Φανερωμένης, ἀφ' ἑτέρου δὲ προέβη-
μεν παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς προστα-
σίαν τοῦ φρουρίου τῆς Μυτιλήνης, τὸ ὁποῖον, κατ' ἔκθεσιν τοῦ ἡμετέρου
ἐταίρου κ. Νικοστράτου Καλομενοπούλου, ὑφίστατο σημαντικὰς φθοράς.

Διὰ τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τοῦ Σ^{οῦ} Ὑπουργείου εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο
εἴμεθα εὐγνώμονες.

Φρονοῦντες δὲ ὅτι καθήκον τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι νὰ ἐπαινῇ τὸν
ζῆλον παντὸς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Βυζαντινῶν μνημείων ἐργαζομένου
ἀπρηθύναμεν θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τε τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολί-
την Ἰωαννίνων Κύριον Στυρίδωνα καὶ τὸν κ. Διοικητὴν Ἡπείρου κ. Ἀχιλ.
Καλεῦραν διὰ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἴδρυσιν ἱστορικοῦ Μουσείου, ἐν ᾧ ἀσφα-
λῶς θὰ κατατεθῶσι καὶ Βυζαντινὰ ἀντικείμενα.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν, ἥς αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνάγκαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος
αὐξάνουσιν, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐξευρέσεως ἰδίου οἰκήματος πρὸς ἐγκατά-
στασιν. Ἡ ἔλλειψις μάλιστα τούτου ἐγένετο ἀφορμὴ ἀπωλείας πλουσιωτάτης
εἰδικῆς βιβλιοθήκης ἐταίρου ἡμῶν, ἡ ἀπόκτησις τῆς ὁποίας θὰ ἔδιδε μεγά-
λην ὠθησιν εἰς τὰς μελέτας τῶν μελῶν μας. Φρονοῦντες ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς
Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἀλληλένδετος πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου
ἐπιδιωκόμενον, ἀπετάθημεν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας Σ^{οῦ} Ὑπουργεῖον καὶ
ἐζητήσαμεν, ἵνα τοῦτο μᾶς παραχωρήσῃ ἐν δωμάτιον ἐν τῷ εἰρημένῳ Μου-
σεῖῳ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἑταιρείας
μας, δὲν ἀμφιβάλλομεν δ' ὅτι ἡ ἡμετέρα αἴτησις, συνεργοῦντος καὶ τοῦ κ. Διευ-
θυντοῦ τοῦ Μουσείου καὶ ἡμετέρου Συμβούλου κ. Ν. Σωτηρίου, θὰ εἰσακου-
σθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινωνία περιβάλλει τὴν ἑταιρείαν ἡμῶν μὲ πολλὴν ἀγά-
πην καὶ ἐκτίμησιν, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ταχέως θὰ εὕρεθῇ καὶ ὁ μεγαλόψυχος
δωρητής, ὅστις θὰ τῆς προσφέρῃ τὸ ποθητὸν ἴδιον οἰκοδόμημα.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ μείνῃ ἀπαρατήρητος σπουδαῖος ἱστορικὸς σταθμὸς
τοῦ ἔθνους ἡμῶν, τούτέστι ἡ ἡμέρα τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων,
ἀπεφασίσσαμεν νὰ τελῶμεν ἐτησίως μνημόσυνον ὑπὲρ Κωνσταντίνου τοῦ
Παλαιολόγου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων μετὰγοντες
οὕτω τὴν μνήμην τῆς παρουσίας γενεᾶς ἐπὶ τὸ Βυζαντινὸν παρελθόν. Τὴν
ἀπόφασιν ταύτην πραγματοποιοῦντες διοργανώσαμεν κατὰ τὴν 29 Μαΐου
ἐκδρομὴν τῶν ἐταίρων ἡμῶν εἰς Μυστράν, ἔνθα ἐτελέσαμεν κατανυκτικὸν
μνημόσυνον, ἐκφωνήσαντος θαναμάσιον καὶ πρὸς τὴν ἡμέραν ἀρμόζοντα λόγον
τοῦ Συμβούλου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Πεξοπούλου.

Αὐτονόητον δὲ εἶναι ὅτι ἐπωφελήθημεν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐπιδείξωμεν
εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς μας
Πομπηίας, ὡς καὶ τῆς ἐν Σπάρτῃ μονῆς τοῦ ὁσίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε,
καταλλήλως ἐρμηνεύοντος ἑτέρου ἐπ' ἴσης διαπρεποῦς μέλους τοῦ Συμβου-
λίου ἡμῶν τοῦ κ. Π. Πουλίτσα.

Κατὰ τὸ 1930 ἐξελέξαμεν δύο ἐπιτίμους ἑταίρους τοὺς κ. Ν. Jorga καὶ Gyula Moravcsik, ἑπτὰ ἀντεπιστέλλοντας καὶ πενήντα ὀκτὼ τακτικούς.

Καὶ δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ λεχθῆ, ἀφ' οὗ ἄλλως τε τοῦτο δεικνύει τὴν ἐκτίμησιν, ἣς ἀπολαύει παρὰ τῆ κοινωνία ἡ ἡμετέρα ἑταιρεία, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν τακτικῶν μελῶν αὐθορμήτως καὶ ἐπιμόνως ἐζήτησαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἑταίρους.

Ἔσχομεν ὅμως ἀφ' ἐτέρου τὸ μέγα ἀτύχημα νὰ χάσωμεν ἓνα τῶν πολυτιμοτάτων ἡμῶν ἐπιτίμων ἑταίρων, τὸν ἐν Μονάχῳ καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας Αὐγουστον Heisenberg, οὗτινος ὄλος ὁ βίος ἀφιερῶθη εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου καὶ οὗτινος ἀπειρος ἦτο ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπη, ἣν, ὅπως μᾶς ἔγραψεν ἡ Σεβαστὴ χήρα του, καὶ συμπαρέλαβεν εἰς τὸν τάφον. Ἄριστον μνημόσυνον εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἄς εἶναι ἡ διαβεβαίωσις ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν προάγοντες τὴν ἔρευναν τοῦ τόσον εἰς Αὐτὸν προσφιλοῦς Βυζαντινοῦ κόσμου.

Ὡς πέρουσιν εἴχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσωμεν εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη ἡμῶν, δὲν ἐγένετο δυνατόν, ἔνεκα τῆς σοβαρᾶς ἀσθενείας τοῦ ταμίου μας κ. Γεωργίου Τιπάλδου, νὰ δώσωμεν λόγον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρείας, ὑπισχνούμεθα ὅμως νὰ λογοδοτήσωμεν ἐφέτος καὶ διὰ τὰ δύο ἔτη 1929 καὶ 1930. Τὴν ὑπόσχεσίν μας ταύτην ἐκπληροῦντες λογοδοτοῦμεν διὰ τοῦ κ. Σ. Χουδαβεργδόγλου - Θεοδότου, ὅστις ἀντικαταστήσας προσωρινῶς τὸν ἐξακολουθοῦντα, δυστυχῶς, ν' ἀσθενῆ σοβαρῶς κ. Γ. Τιπάλδον, δι' ἐντατικῆς ἐργασίας ἤγαγεν εἰς πέρας τὴν δυσχερῆ κατάστροφωσιν τελείων λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἰσολογισμῶν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔτη.

Κατὰ τοὺς γενομένους λογαριασμούς, οἵτινες ἐξελεγχθέντες εὐρέθησαν ἐν πλήρει τάξει, τὰ ἔσοδα τοῦ 1929 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 165,859.70, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 94,060.80, τοῦ δὲ 1930 τὰ μὲν ἔσοδα εἰς δραχ. 165,614.20, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δραχ. 122,796.40.

Ταῦτα, φίλοι ἑταῖροι, ἔπραξε τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος πρὸς προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας, ὡς πάντες γνωρίζετε, τὸ κύρος διαρκῶς αὐξάνει καὶ αἱ προσπάθειαι ὁλοκρῆν εὐοδοῦνται, προθύμως βοηθούσης τῆς κοινωνίας. Περαινόντες δὲ τὴν λογοδοσίαν ἡμῶν μίαν θὰ εἴχομεν νὰ κάμωμεν σύστασιν πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη μας, νὰ προσπαθῶσι δηλαδὴ νὰ καθιστῶσι γνωστὴν τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑταιρείας εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κύκλον. Μεταξὺ τῶν νέων μας προσηλύτων, τίς οἶδεν, ἂν δὲν θὰ εὐρέθῃ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις γενναίως θὰ τὴν ὑποστηρῆξῃ, ὅπως δυνηθῆ νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τοὺς ἐθνικούς καὶ ἐπιστημονικούς αὐτῆς σκοπούς.

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

Ὁ Πρόεδρος
Π. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΛΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Γενικός Ίσολογισμός 1 Ιανουαρίου — 31 Δεκεμβρίου 1929

ΕΣΟΔΑ

Υπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1928·	
Μετρητά εν τῷ Ταμείῳ . . . Δρ. 2,540.—	
» παρ' Ἐθνικῆ Τραπεζῆς » 23,132.45	
» » Ἐμπορικῆ » 10,235.50 Δρ. 35,907.95	
Ἀπὸ συνδρομὰς ἐταίρων μετὰ	
τόμων εἰσπραχθείσας . . . » 60,091.20	
» συνδρομὰς ἐταίρων μετὰ	
τόμων ἀνεισπραχθείσας . . . » 11,085.— » 71,176.20	
» πώλησιν Ἐπετηρίδων . . . » 16,697.—	
» » δι' Ἐθν.Τρ. » 6,300.— » 22,997.—	
» » Σημάτων » 765.—	
» Δωρεὰς Δρ. 55,431.—	
» δι' Ἐθν. Τραπεζῆς » 25,000.— » 80,431.—	
» ἀναλήψεις ἀπὸ Ἐθνικῆν Τράπεζαν . . . » 35,000.—	
» τόκους 1929 Ἐθν. Τραπε. Δρ. 1,055.—	
» » Ἐμπ. » 520.50 » 1,575.50	
<u>Δρ. 247,852.65</u>	

Υπόλ. 31.12 - 1929. Μετρητὰ ἐν Ταμείῳ Δρ. 66,463.40	
» παρ' Ἐθν. Τραπεζῆς » 30,487.45	
» » Ἐμπορ. » 10,756.— Δρ. 107,706.85	
» Ὑλικὸν ἀπογραφῆς » 5,949.40	
» Καθυστερούμεναι συνδρομαὶ » 11,085.—	
<u>Δρ. 124,741.25</u>	

ΕΞΟΔΑ

Εἰς ἔξοδα γραφείου Δρ. 12,000.—	
» διεκπεραιώσιν Ἐπετηρίδος . . . » 12,000.—	
» ἔντυπα » 4,070.—	
» εἴσπρακτρα » 8,300.—	
» ταχυδρομικὰ » 2,187.40	
» ἔξοδα ἐκδρομῶν καὶ διαλέξεων » 4,200.—	
» εἰς μισθοὺς προσωπικῶν . . . » 850.—	
» ἔξοδα διάφορα » 1,469.—	
» ὑπόλοιπ. ἔκτυπώσ. Ε' τόμου	
καὶ ἔναντι ἐκτυπώσεως 5' » 43,035.— Δρ. 88,111.40	
Ὑλικὸν ἀπογραφῆς » 5,949.40	
Καθυστερούμεναι συνδρομαὶ . . . » 11,085.—	
Καταθέσεις εἰς Ἐθ. Τρ. 42,355.—	
Ἀρχικὸν ὑπόλοιπον » 23,132.45 » 65,487.45	
Καταθέσεις εἰς Ἐμπ. » 520.50	
Ἀρχικὸν ὑπόλ. » 10,235.50 » 10,756.— » 93,277.85	
Υπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ εἰς μετρητὰ » 66,463.40	
<u>Δρ. 247,852.65</u>	

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1931

Σ. Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥΣ · ΘΕΟΔΩΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Γενικός Ισολογισμός 1 Ιανουαρίου — 31 Δεκεμβρίου 1930

ΕΞΟΔΑ

Υπόλοιπον 31.12.1929.	
Μετρητά εν τῷ Ταμείῳ Δρ. 66,463.40	
» παρ' Ἐθνικῆς Τραπέζης » 30,487.45	
» » Ἐμπορικῆς Τραπέζης » 10,756.—	
» Ἀξία ὑλικοῦ ἀπογραφῆς » 5,949.40	
» καθυστερουμ. συνδρομῶν Δρ. 124,741.25	
Συνδρομαὶ εἰσπραχθεῖσαι » 53,421.50	
» μὴ » » 12,420.— »	
» Πόλησις Ἐλετηρίδων » 22,100.—	
» δι' Ἐθν. Τραπέζης » 6,300.— »	
» Σημάτων » 390.—	
Δωρεαὶ Δρ. 16,950.—	
» δι' Ἐθνικῆς Τραπέζης » 64,858.70 »	
Τόκοι 1930 Ἐθνικῆς Τραπέζης » 1,074.—	
» Ἐμπορικῆς Τραπέζης » 520.— »	
» Αναλήψεις ἀπὸ Ἐθν. Τραπέζαν » 28,100.—	
	Δρ. 330,875.45

Χρηματογράμα Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

15 Ὅμοιολογία Ἐθν. Λαχειοφόρου Δανείου 6 1/2 % 1922 ΙΑ 516,931—45
 15 » » » 6 % 1926 ΙΑ 195,076—90

ΕΞΟΔΑ

Ἐξοδα γραφείων Δρ. 12,000.—	
Διεκπεραιώσεις » 12,000.—	
Ἔντυπα » 4,330.—	
Ἐξοπλισμὰ » 6,546.50	
Ταχυδρομικὰ » 2,360.50	
Διαλέξεις » 1,500.—	
Μισθοδοσίαι, ὑπηρεσία κλπ. . . . » 4,679.—	
Ἐξόφλ. ἔκτυπ. 5 ἴσμιου καὶ ἔναντι Ζ' Τόμου » 77,100.—	
Ἐκκατικοὶ δαπάναι » 1,045.— Δρ. 121,561.—	
Ἵλικὸν ἀπογραφῆς » 1,235.40	
» » τῆς 31.12.1929 » 5,949.40 » 7,184.80	
Καθυστερούμεναι συνδρομαὶ » 12,420.—	
» συνδρομαὶ τῆς 31.12.29 » 11,085.— » 23,505.—	
Καταθέσεις παρ' Ἐθν. Τραπέζης » 72,232.70	
» παρ' Ἐθν. Τρ. τῆς 31.12.29 » 30,487.45 » 102,720.15	
» » Ἐμπ. » 520.—	
» » τῆς 31.12.29 » 10,756.— » 11,276.—	
Ἵπόλ. ἐν τῷ Ταμ. παρὰ κ. Τυπάλδφ » 62,688.90	
» » » κ. Θεοδότφ » 1,939.60 » 64,628.50	
	Δρ. 330,875.45

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22ῃ Ἰανουαρίου 1931

Σ. Α. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥΣ - ΘΕΟΔΩΤΟΣ

